

Eggen, og det vil sikkert ogsaa være højt ubehageligt, hvis der ikke etableres Holdeblads derude. I Nærheden ligger to ret betydelige Virksomheder, nemlig „Kærshoved“, som er et Redningshjem for Alkoholister, og „Arbejde adler“s Anstalt „Godrum“. For begge disse Anstalter er det i høj Grad af Betydning, at der fra den Station, der ligger i Nærheden, kan skaffes Gods frem til Brug i den daglige Økonomi. Jeg henstiller derfor til den højtærede Trafikminister at tage Andragendet under fornyet velvillig Overvejelse. Det skulde synes at være en betydelig Lettelse at imødekomme det paa tilfredsstillende Maade straks ved Anlægget frem for senere ved stadig fornyede Andragender at skulle have Ulejlighed med Sagen.

Det er i Bladene meddelt, at den højtærede Trafikminister agtede, vistnok paa Assens-Banen, at gøre Forsøg med Motor-drift, og at Forsøget muligvis senere skulde udvides til Banestrækningen Skanderborg—Silkeborg. Jeg vil spørge den højtærede Trafikminister, om noget saadant er under Overvejelse, og om det muligvis snart kan ventes iværksat. Jeg maa nemlig formode, at hvis denne Drift etableres, vil det medføre, at der sættes flere Tog i Gang paa denne Bane, og i saa Fald kan jeg afholde mig fra at udtale mig nærmere om den i øvrigt højt slette Forbindelse mellem Silkeborg og Skanderborg. Hvis en saadan Driftsmaade er under Overvejelse og snart kan blive praktiseret, vil det glæde os. Jeg ved ogsaa, at den højtærede Trafikminister ved Selvsyn og af Erfaring er blevet overbevist om, at Toggangen paa denne Banestrækning er højt utilfredsstillende.

Der var i øvrigt adskilligt Statsbanerne vedrørende, ogsaa lokalt, som der kunde være Anledning til at omtale. Der er rigeligt Stof i saa Henseende, og jeg tvivler heller ikke om, at det nok skal blive udnyttet under den fortsatte Finanslovdebat. Den stærke Vognmangel, den uregelmæssige Drift o. s. v. har jo været følelig over hele Landet og har givet Anledning til adskillige Vittigheder. Jeg læste i et Blad, vistnok et nordjydsk Blad: „Eksprestoget er i Aftes indkommet til normal Tid, Aarsagen ukendt“. Forholdet er vistnok ogsaa det, at det, der vækker den største Forbavselse nu om Dage, er, at et Tog indkommer til planmæssig Tid. Imidlertid, nu har vi faaet en ny Generaldirektør, og Landet venter spændt paa, at der nu skal indtræde bedre Tilstande paa de mange Omraader indenfor Statsbanerne, hvor der har været Anledning til megen og beretti-

get Kritik. Det er derfor rigtigst at afvente, om den nye Mand og det nye System, det er vedtaget at indføre samtidig, vil give Anledning til mere Planmæssighed og maaske færre Vittigheder.

Under § 18 findes opført en Bevilling paa 50,300 Kr. til Understøttelser til Folkebogsamlinger. Efter hvad jeg har bragt i Erfaring, er Folkebogsamlingernes Ledelse i højeste Grad forbavset over, at dette Beløb ikke er blevet forhøjet, idet man har betragtet det som en stikende Forudsætning, at naar Kommunerne forhøjede Tilskuddet, fulgte Staten efter og forhøjede sit Beløb med Halvdelen af det Beløb, hvormed Kommunerne havde forhøjet deres Beløb. Tilskuddet fra Kommunerne skal det sidste Aar være vokset med 10,000 Kr. Jeg vil derfor henstille saavel til den højtærede Kultusminister som til Finansudvalget at se med Velvillie paa denne Sag. Det er overflødigt for mig at holde en Lovtale over Folkebogsamlingernes store Betydning for Oplysningens Fremme. Den er almindelig kendt. Jeg skal derfor blot anbefale, at man stiller sig velvilligt overfor et eventuelt Andragende om en Forhøjelse af dette Beløb med 5,000 Kr.; Tilskuddet til Børnebogsamlingerne bør efter min Mening ogsaa forhøjes.

Under Finanslovbehandlingen i Fjor tillod jeg mig at henstille til Indenrigsministeren at søge at faa Fabriklovens § 24 om en Indskrænkning af Arbejdstiden i sundhedsfarlige Erhverv bragt i Anvendelse. Det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) har allerede omtalt denne Sag, og Formanden for Arbejdsraadet, det ærede Medlem fra Saksøbing (Rørdam), omtalte ogsaa Spørgsmaalet i Gaar og syntes at stille sig velvilligt overfor Tanken, om end jeg syntes, at han havde noget Besvær med at finde ud af, hvorledes Sagen skulde fremmes. Det har ogsaa vist sig, at der maa være noget Besvær derved. Der kan ingen Tvivl være om, hvad dette høje Ting mener om Sagen. Ved en Dagsorden den 16. April 1914 understregede Folketinget denne Bestemmelse i Fabrikloven og udtalte Ønskeligheden af, at Arbejdsraadet snarest muligt vilde tage Sagen op til Undersøgelse og komme med en Indstilling til Indenrigsministeriet. Foreløbig synes man at have nøjedes med at foretage — dog først i dette Efteraar — en Rejse omkring til Papirfabrikkerne. Naar Resultatet da kommer, kan man i hvert Fald ikke sige, at det har været noget Hastværksarbejde, der har fundet Sted. Men jeg vil haabe,